

[Indenrigsministeren.]

yderne for Amtet som Helhed, afgøres efter lokale Beslutninger i hver enkelt Sognekommune, og Regelen vil i øvrigt føre med sig, at den Skat, der skal fordeles ud paa de sognekommunale Skatteydere, vil falde med sin største Tyngde paa de fattigste Kommuner. Jeg kan ikke være med til at gennemføre et Forslag, der har saadanne Virkninger.

Hvad angaar Venstres Forslag om Ændringer i Sociallovgivningen, er der formentlig ikke Grund for mig til at komme ind paa Enkeltheder — den højtærede Socialminister vil sikkert svare desangaaende —, men jeg kan ikke sige andet, end at jeg synes, disse Forslag virker noget som Lapperier paa den bestaaende Ordning, naar man staar over for Nødvendigheden af en dyberegaaende Reform med Hensyn til Udligning Kommunerne imellem, en Reform, der ogsaa inddrager Kommunernes Indtægtsside, Skattesiden, i Udligningen. Jeg skal dog angaaende disse Forslag sige een Ting, nemlig, at en Sammenligning mellem disse Forslag og Regeringens Forslag efter min Mening ikke er mulig, alene af den Grund, at det ærede Medlem, naar han har uddelt alle sine Lettelser rundt omkring i Landet, staar med tomme Hænder og maa erkende, at der mangler 40 Mill. Kr., som man derefter skal til at udskrive i nye Skatter. 40 Mill. Kr. er jo ikke et lille Beløb, der kan tages, uden at det mærkes. Det er et saa stort Beløb, at Tyngden deraf nødvendigvis ogsaa vil mærkes dér, hvor man har ønsket at give Lettelser. Derfor kan en Opgørelse af Resultaterne af det ærede Partis Forslag overhovedet ikke foretages, forinden saadanne Skatteforslag foreligger. Det er jo forholdsvis let paa Papiret — jeg tager blot et Eksempel — at overflytte den saakaldte Benzin-Femøre med sine 17 Mill. Kr. til Kommunerne, men der bliver jo et Hul dér, hvor disse 17 Mill. Kr. i Forvejen anvendtes, et Hul, der maa udfyldes paa anden Maade, rent bortset fra, at man, naar man tager disse Penge, ikke bekymrer sig om, at man staar over for Forberedelsen af en ny Vejlovgivning, hvor, saa vidt jeg ved, Anvendelsen af disse Beløb kan blive aktuel som Led i en samlet Vejplan her i Landet.

Jeg vil i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, at man jo hele Tiden maa erindre, naar man rent sagligt vil sammenligne Virkningerne af Venstres Forslag til ændrede Refusionsregler o. s. v. og Regeringens Forslag, at det ærede Medlem og Venstre opererer paa

een Linie, nemlig Udgiftssiden, medens vort Forslag opererer paa begge Linier, baade Kommunernes Udgiftsside og Kommunernes Indtægtsside, Skattesiden, og at det, at Regeringens Forslag bygger paa en Udligning skattemæssigt set, maa tages i Betragtning, naar man sammenligner det med en Reform, der alene beskæftiger sig med nogle Lapperier paa Sociallovgivningen.

Jeg vil gerne have Lov til at fortælle det ærede Medlem, hvor det er, Fejlen i Venstres Forslag efter min Mening ligger. Jeg finder, at Fejlen ligger deri, at Venstres Forslag vil lette Byrderne rundt omkring, uden at der tages tilstrækkeligt Hensyn til, hvor der er Nødvendighed for det, og at det vil lette Ejendomsskatterne overalt uden Hensyn til, om Skatterne i Forvejen er høje eller lave. Derved sker der det for Venstrepartiet, at man faar Brug for saa mægtige Beløb, som man saa bagefter maa til at udskrive i nye Skatter. Det, der er Hemmeligheden ved det her foreliggende Udligningsforslag, det, som gør, at relativt store Virkninger kan naas med relativt smaa Midler, er dette, at der sættes ind, hvor Nødvendigheden kræver det. Dér, hvor urimelige Skatteprivilegier foreligger, maa man finde sig i at betale noget mere i Fremtiden, dér, hvor Byrderne er urimelig høje, maa Byrderne lattes. Det havde det ærede Medlem Hr. Gregersen ikke Øje for, da det ærede Medlem sagde, at det kun var en lille Omflytning, nemlig kun 20 Mill. Kr. paa et saa stort Skattebudget. Det ærede Medlem glemmer, at naar man sætter rationelt ind paa det Omraade, er der overhovedet ingen Nødvendighed for at omflytte inden for den store Del af Beskatningsmassen. Det, det drejer sig om, er, om jeg kan bruge det billedlige Udtryk, at der maa tages Hensyn til Højene, Toppene og Dalene.

Jeg skal dernæst rette nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby. Jeg synes, at det ligesom fremgik af det ærede Medlems Ordførertale, at det ærede Medlem har faaet den Opgave at sætte Bom for denne Udligningsstanke. Jeg synes, det fremgik af det ærede Medlems Tale, at han her var gaaet til en bunden Opgave, der var stillet ham; Resultatet var paa Forhaand givet, og det er altid farligt, i Stedet for at kunne gaa uhildet, fordomsfri til Opgaven, behandlende Emnet rent fornuftsmæssigt. Jeg synes ogsaa, jeg har Ret til at sige, at det ærede Medlem blev hængende i Udenværkerne uden at naa til nogen egentlig logisk Konklusion. I Stedet for f. Eks. at se paa Forslagets Virkninger og søge at bedømme